

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Oldenburg (Niemcy) w dniu 13 listopada 2017 r. – ReFood GmbH & Co. KG /
Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Sprawa C-634/17)

(2018/C 052/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Oldenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ReFood GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Pytania prejudycjalne

W przedmiocie wykładni art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁽¹⁾ zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne:

1. Czy omawiany przepis należy interpretować jako wyłączenie z zakresu zastosowania tego rozporządzenia wszystkich przemieszczeń podlegających zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009⁽²⁾ zakresowi zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1069/2009?
2. W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy omawiany przepis należy interpretować w rozumieniu wyłączenia z zakresu zastosowania tego rozporządzenia przemieszczeń, dla których zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, jak również w związku z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 142/2011⁽³⁾, istnieją zasady dotyczące gromadzenia, przewozu, identyfikacji i identyfikowalności?

3. W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy omawiany przepis należy interpretować w rozumieniu wyłączenia z zakresu zastosowania tego rozporządzenia tylko takich przemieszczeń, które stanowią wymagającą zezwolenia wysyłkę, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), Dz.U. L 300, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy, Dz.U. L 54, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis
administracinis teismas (Litwa) w dniu 15 listopada 2017 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie
Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / UAB „Skonis ir kvapas”**

(Sprawa C-638/17)

(2018/C 052/22)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga strona postępowania: UAB „Skonis ir kvapas”

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE⁽¹⁾ z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „cygar lub cygaretek” obejmuje (lub nie) przypadki, w których część owinięcia z naturalnego lub odtworzonego tytoniu jest dodatkowo pokryta inną zewnętrzną (papierową) warstwą, tak jak w rozpatrywanej sprawie? Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, że użycie papieru jako dodatkowej warstwy w zewnętrznym owinięciu wyrobu tytoniowego (w miejscu filtra) powoduje jego wizualne podobieństwo do papierosa?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 L 176, s. 24.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 15 listopada 2017 r. – SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka”
administratore**

(Sprawa C-639/17)

(2018/C 052/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka” administratore

Druga strona postępowania kasacyjnego: SIA „Ķīpars AI”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „zlecenie transferu” w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w wersji zmienionej dyrektywą 2009/44/WE⁽²⁾, obejmuje zlecenie płatnicze przekazane przez deponenta instytucji kredytowej w celu przekazania środków do innej instytucji kredytowej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, zmienionej dyrektywą 2009/44/WE, który stanowi, że „zlecenia transferu i kompensowanie są prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika, pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do systemu przed momentem otwarcia takiego postępowania upadłościowego określonego w art. 6 ust. 1. Ma to również zastosowanie do przypadków postępowania upadłościowego wobec uczestnika (w danym systemie lub w systemie interoperacyjnym) lub wobec operatora systemu interoperacyjnego niebędącego uczestnikiem” należy interpretować w taki sposób, że zlecenie takie jak w przedmiotowej sprawie mogłoby zostać uznane za „wprowadzone do systemu” i powinno zostać wykonane?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 166, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 146, s. 37.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 17 listopada 2017 r. – GE Power Controls Portugal – Unipessoal
Lda / Fazenda Pública**

(Sprawa C-643/17)

(2018/C 052/24)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.